

Prima instanță: Jud. Orhei, sediul Central (jud. V. Severin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tamara Untila,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Miron împotriva
Tamarei Untila cu privire la repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă
cererea de apel declarată de Tamara Untila și s-a menținut hotărârea din 29 decembrie
2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 14 iulie 2016 Iurie Miron, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei
Untila cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 iunie 2015, în jurul orei
18.30 min. a fost numit în public cu cuvinte necenzurate de către Tamara Untila, astfel
fiindu-i înjosită onoarea și demnitatea. Conform procesului-verbal din 8 iulie 2015 Tamara
Untila a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzută de art. 69 alin.(1)
din Codul contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 50 unități convenționale,
ceea ce constituie 1 000 de lei.

Iurie Miron a menționat că, drept urmare a acțiunilor ilegale ale pârâtei, i-a fost cauzat
un prejudiciu moral enorm, ce se manifestă prin retrăiri sufletești, respectiv suportând și o
traumă psihologică. Comportamentul Tamarei Untila față de el a fost demonstrat în
prezența mai multor persoane.

În opinia reclamantului, suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral prin prisma
prevederilor art. 1398, 1422 alin.(1), 1423 alin. (1) din Codul civil, îi va aduce o satisfacție
echitabilă pentru retrăirile sufletești pe care le-a suportat în rezultatul acțiunilor ilegale ale
pârâtei.

Iurie Miron a solicitat încasarea din contul Tamarei Untila a sumei de 20 000 de lei cu
titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea
depusă de către Iurie Miron a fost admisă parțial. S-a încasat de la Tamara Untila în
beneficiul lui Iurie Miron prejudiciul moral în mărime de 1 500 de lei. În rest pretențiile au
fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Tamara Untila în beneficiul statului taxa de

stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 150 de lei.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Tamara Untila și s-a menținut hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

La data de 3 august 2018, Tamara Untila a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel din considerentele ce urmează. Instanțele de judecată la examinarea cauzei a încălcat prevederile art. 6.1 din Convenția Europeană, care garantează dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil a cauzei sale care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Mai mult, cât privește prejudiciul moral încasat în mărime de 1 500 de lei, instanțele eronat au apreciat circumstanțele care atestă că, Iurie Miron a suportat suferințe psihice.

Tamara Untila a menționat că, nu a înțeles esența litigiului, deoarece nu cunoaște noțiunile juridice, iar un avocat care să-i reprezinte interesele nu a avut. A mai adăugat că, ședințele de judecată au avut loc în lipsa sa, nefiindu-i adusă la cunoștință data și locul ședinței, iar pentru ședința din data de 29 decembrie 2017 a depus cerere de amânare.

Totodată a explicat că, reclamantul Iurie Miron nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 3 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Tamara Untila, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul

XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Tamara Untila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Tamara Untila.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu